

kommet hertil paa et Tidspunkt, da vi varetog ogsaa Hensynet til de danske Arbejdere.

Det er altsaa Oplysningerne om de 46 Tilfælde. Jeg tænker mig, at man om en Del af disse Tilfælde vil sige: det er dog haardt for de paagældende, at de er blevet udvist, fordi de var arbejdsløse, idet det jo kan skyldes Lockout. Men hertil vil jeg sige, at der er 85 Sager, hvor vedkommende har været arbejdsløse paa Grund af Lockout; men disse Sager er selvfølgelig stillet i Bero, da vedkommende er uden Skyld.

Jeg har nævnt de 46 Tilfælde, og jeg spørger nu det ærede Medlem Hr. Schmidt, der selv her i Tinget har sagt, at han vil øve Ret til alle Sider, ikke blot overfor Tyske, men ogsaa overfor Danske, om han ikke synes, det vilde være passende, at han gjorde Aviserne dernede opmærksomme paa, at man hellere skulde tage de 46 Tilfælde tilbage.

Jeg gaar dernæst over til „Apenrader Tageblatt“. Der var ogsaa Tale om en Mand, der var udvist, og det lød saa nydeligt. Der siges i Bladet: „De danske Myndigheder har nægtet Arbejdsmand Kese forlænget Opholdsbevis. Kese er forlovet med en herværende Arbejders Datter og skulde snart have Bryllup. Nu maa han altsaa forlade Land og Brud. Et Kulturlands Love vil det saaledes. Paa Tysk hedder det „Udvisning“. Stakkels Mand“. Saaledes lød Referatet i Bladet. Hvorledes er Kendsgernerne? Det er følgende: Manden var sigtet for Tyveri, og det er oplyst, at han i Tiden fra Juni 1920 indtil 16. April har tjent 3 066 Kr. ved Arbejde, men at han desuagtet har henvendt sig til Arbejdsløshedskassen og der faaet udbetalt 128 Kr. fra 1. December 1920 indtil 16. April. Uagtet sin store Fortjeneste og uagtet han ikke havde nogen Ret til at være heroppe, har han dog benyttet sig af Situationen her paa denne Maade. Det er „Nationaltidende“, der omtaler dette Tilfælde og fører denne Bemærkning til.

Jeg gaar derefter over til „Flensburger Nachrichten“s Artikler af 18. og 25. April med Overskriften „General Rytter og de danske Udvisninger“. Artiklerne skildrer, hvorledes vi heroppe bærer os ad, og taler om det tyske Udvisningsfeltog, der har fremkaldt synlig Nervøsitet i København og Nordslesvig. Jeg er ikke klar over, hvad der her sigtes til, jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg i alt Fald har ikke været nervøs. Saa skrives der: Det

er særlig betegnende, at der hverken fra den danske Justitsminister eller fra den danske Presses Side er gjort Forsøg paa at afkræfte de 3 af Schmidt, Vodder, nævnte overordentlig graverende Udvisningstilfælde, 3 Flensborgere, der paa Forespørgsel af det danske Statspoliti tilkendegav deres tyske Sindelag. Justitsministerens Udtalelser erklæres for en aabenbar Falliterklæring, idet den tyske Presse havde bragt dusinvis af bestemte Tilfælde med en Udførlighed, der uden videre gjorde det muligt for „Hejmdal“ og „Dybbølposten“ at orientere sig. Det hedder endelig: Saa længe der fra de danske Myndigheders Side intet sker for at belære os grundigt om noget bedre, tror vi at være fuldstændig i vor Ret, naar vi ogsaa fremdeles betragter den danske Justitsministers Udvisningspolitik som et vel overlagt taktisk Middel til systematisk at svække Tyskheden Nord for Grænsen, og hilser det med Tilfredshed, naar der netop i de sidste Dage har vist sig Tegn til, at den tyske Regering nu ogsaa synes at være bestemt paa at besvare de danske Udvisninger med tilsvarende virksomme Forholdsregler.

Det var altsaa „Flensburger Nachrichten“ for 25. og 18. April. Jeg skal kun sige, at ogsaa jeg vil hilse det med Tilfredshed, hvis den tyske Regering vil tage Spørgsmaalet op, saaledes at den ansvarlige Regering i Danmark kan komme til at forhandle med ansvarlige Mænd i ledende Stillinger dernede og ikke skal kæmpe med Blade, som ansvarsløst kan udslynge den ene Sigtelse efter den anden. Lad os blot komme til at forhandle med de ansvarlige Mænd om disse Sager. Men jeg skal gaa ind paa de 3 overordentlig graverende Udvisningstilfælde, som Hr. Schmidt fra Vodder omtalte. Det drejede sig om 3 Personer, som blev udvist. Der staar saa forsigtigt — jeg ved ikke, om det er bevidst eller tilfældigt — ikke: de blev udvist paa Grund af deres tyske Sindelag, men: man spurgte dem om deres Sindelag, og saa blev de udvist.

Navnene paa dem er Robert Meier, Heinrich Schröter og en tredje, som ogsaa hed Schröter. To af dem afgav følgende Erklæring: „Undertegnede, Robert Meier, født den 2. November 1902 i Flensborg, og Heinrich Schröter, født i Flensborg den 13. November 1900, erklærer herved, at en i „Flensburger Nachrichten“ Nr. 89 den 18. April 1921 under Titelen „General Rytter und die schneidige däni-sche Statspolizei“ fremkommen Udtalelse om, at det danske Statspoliti skal have